

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De superbia ornatus lectorum. Cap XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

res & videntes. Sunt etiam lupi agnos Dei, & oves clamoribus
 exterrentes. ¶ Item ipsi sunt impij in Deum, & matrem ecclesiam,
 in proximū & in seipfos. In Deum, dum filios eius occidunt: in
 matrem ecclesiam tam militantem, quàm triumphantem, dum
 defraudant eā gaudio quod habere debuit de cōuersione pec-
 catorū. Nonne impius esset in matrem suam, qui postquam pe-
 perisset filium cū magno cruciatu, quando deberet consolari
 in filio suo nato, occideret ei illū? Sic facit irrisor matri eccle-
 siae. Io. 16. Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora
 eius: cum autē peperit puerū, iam non meminit pressuræ pro-
 pter gaudium, quia natus est homo in mūdo. ¶ Item impij sunt
 irrisores in Deum, quia rursū crucifigunt filiū Dei, ad Hebr.
 6. Et in Psal. Super dolorem vulnerum eius addiderūt, dum ani-
 mas, pro quibus mortem sustinuit, ei auferunt. ¶ Irrisores etiam
 sunt impij in proximum, dum vulnus spirituale ipsius iam per
 pœnitentiā sanatum iterū concidunt. Iob 16. Concidit me vul-
 neta super vulnus. ¶ Derisores fratres suos à diaboli carcere li-
 beratos iterū capi faciūt. Non reputaretur Christianus ille qui
 Christianos liberatos à carceribus paganorū iterum capi face-
 ret: quid ergo dicendū est de his qui liberatos à carcere diaboli
 iterum capi faciūt? Hi retrogradē diaboli videntur esse. Maio-
 rem compassionē haberent derisores de cane vno, vel de asino
 suo, quā de fratribus suis. Si enim canis portaretur à lupo, libe-
 rant eū, si possent. Et si asinus alicuius cecidisset in lutum, ipsi
 iuuarent ad leuandū eum: fratres verò suos impediunt, ne à lu-
 pis infernalibus liberentur, vel ne à luto peccati subleuentur. Fra-
 tres suos à naufragio liberatos iterum submergi faciunt. Impij
 etiam sunt in seipfos: quia cum in mari huius mūdi naufragē-
 tur, tamen pœnitentiā, quæ secundum Hiero. est secunda ta-
 bula post naufragium, sine qua euadere nequeunt, odio habēt.
 Ex quo aliquis est in mortali peccato, si omnes angeli, & sancti
 rogarent pro eo, nō posset saluari nisi pœnitentiā pro eo inter-
 cedat. Vnde mirabiliter esset pœnitentiā amanda peccatoribus,
 tanquam singulare remedium ipsorum. Irrisores ad paradysum
 transire volūt: tamē pontem, per quem solum transire possunt,
 scilicet pœnitentiā, odiunt. Ipsi propitiatiōe indigent, cum rei
 sunt æternæ dānationis: tamen propitiatorium odiunt, scilicet
 pœnitentiā, per quam solam Deum possint habere propitium.
 De propitiatiōe legitur Exodi 25.

De superbia ornatus lectorum.

CAP. XVIII.

Post superbiam ornatus humani, dicendum est de superbo

CC 2

ornatu lectorum. Notandum ergo q̄ tria possunt esse reprehensibilia in lectis: scilicet nimia mollities, nimia pretiositas, & magnitudo. Aliqui enim tam magnos lectos faciunt, q̄ diabolus bene posset quiescere ibi cū eis. In paruo lecto pauperis, nō inuenit diabolus, vbi quiescat. Esa. 28. Coangustatum est stratum, ita vt alter decidat, & palliū breue vtrūque operire non possit. Et Mat. 12. Cū immūdus spirit⁹ exierit ab homine, ambulat per loca arida quæres requiē, & nō inuenit. Loca arida sunt, pauper lectus, & pauper dom⁹ pauperis, vbi diabolus nō inuenit requiē.

¶ *De sex quæ debent cohibere homines ab ornatu lectorum.*

S^{ix} verò sunt quæ possent & deberent cohibere homines a lectis superbis. ¶ Primum est, maledictio quæ fit eis. Amos 6. Vobis qui dormitis in lectis eburneis, & lasciuitis in stratis vestris. Pauper intrans lectū suū, benedictione præmissa, facit signum crucis super lectum suum: superbus intrat lectum suū superbū, maledictione Dei præmissa. ¶ Secundū est consideratio lecti Dominici, scilicet crucis. De quo lecto Aug. Lectū suum dimisit Christus discipulis suis. Quicūque vult cum illo quiescere in cælo, cū illo in isto iaceat lecto. Moriatur in cruce, si vult Crucifixum placatū videre. Crucem Christi intelligo totam vitam eius cruciatu plenā. Superbus minister est, cui non sufficit lectus Domini sui. Bern. Circuire possum cælum, terram, maria, & omnia quæ in eis sunt, & nō inuenio te nisi in cruce. O bone Iesu, ibi iaces, ibi dormis in meridie. Idem: Omnem reuolue vitam Saluatoris, ab vtero virginis vsque ad paribulum crucis, nō inuenies in eo nisi stigmata paupertatis. ¶ Tertium est, timor lecti infernalis. De quo lecto Esa. 14. Detracta est ad infernum superbia tua, concidit cadauer tuum; subter te sternetur cinis, & operimentum tuum erunt vermes. Interlin. Cui prius palliū auro gemmisque distincta. Satis molestē sustinebunt superbi, qui nunc nullo modo iacerent in lecto, in quo alius iaculles qui nunc pati non possunt, q̄ in lecto eorū esset pulex, quādo in lectis eorū erunt tineæ sub eis, & vermes super eos. Ad augmentum verò molestiæ erit, q̄ nunquam consueti fuerunt talibus. Ad augmentum etiā pœnæ erit, q̄ lecti illi nunquam mutabuntur. Non est ita pulcher lectus in mūdo in quo aliquis non grauaretur iacere per octo dies cōtinuē: quā graue erit iacere in tam horribili lecto homini delicato pluribus annis, quā si aqua gutta in mari. ¶ Quartū est, amor lecti interioris. Amorem enim illius lecti deberent negligere lectum exteriorem. In lecto conscientia quiescerent ipsi de nocte & de die, & etiā Des

eam illis, si diligentiam debitam haberent circa illum. Ideo laudandus esset per singulas noctes, exéplo Dauid, sicut viri delicati volunt habere candida linteamina quasi singulis noctibus. De lecto isto legitur Cant. 1. Lectus noster floridus. Econtrario lectus aliquorum per negligentiam eorum non floridus est, sed sordidus: & ubi quiescere debuerunt cum Deo, ibi inquinantur & cruciatur cum diabolo. ¶ Quintum est, consideratio lecti in quo corpus ponitur in morte: scilicet consideratio sepulchri in quo à vermibus corrodetur. Eccl. 10. Cum moritur homo, hæreditabit serpentes, bestias, & vermes. Incongruum est cadauer poni in tam superbo lecto, quod ponendum est in tam vili sepulchro. ¶ Sextum est, consideratio illius lecti in quo nobilior pars hominis iacet, scilicet cor: velit nolit superbus, cor illius iacet super lectum immunditia plenum, scilicet stomachum.

De superbia quæ apparet in equitaturis. CAP. XIX.

Sequitur de superbia quæ apparet in equitaturis. Quæ quadrupliciter apparet. ¶ Primo, in multiplicatione equorum, quæ prohibita est etiam regi, Det. 17. Cū fuerit rex constitutus, non multiplicabit sibi equos, nec reducet populū in Ægyptū equitatus numero subleuatus. ¶ Secundo, in non necessario usu equorum. Sicut accidit illis, qui per modicam leucam nolunt ire nisi equitent, qui pro nihilo videntur pedes habere, cū non ambulēt ex illis. Dauid: Pedes habent & non ambulabunt. Impotentiores videntur esse tales homines paralyticis, cū ire non possunt nisi habeant multos equos. ¶ Tertio, in nimia exquisitione equorum, sicut accidit illis qui equos volūt habere impinguaros ad pascendum oculos hominum. ¶ Quarto, in superbo ornatu equorum: sicut accidit illis qui Christū dimittūt in pauperibus nudum & famelicū, & equos suos phaleris deauratis, & deargētatis ornāt.

De his quæ debent homines cohibere à tali superbia.

MULTA sunt quæ possunt & debēt homines cohibere à superbia ista. ¶ Primum est multiplex cōminatio, quam facit sacra scriptura equitatibus. Vnde Zach. 10. Cōfundantur ascensores equorum, & 12. eiusdē: In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equū in stupore, & ascensorem eius in amētia. In stupore, dicit gl. ita vt qui viderint percussos stupeant, & ascensores eorum pressi magnitudine periculi vertātur in demēciam. Et Esa. 31. Vt qui descēdunt in Ægyptum in equis sperantes. ¶ Secundum est exemplum Christi, qui non legitur equitasse, sed semel tantū asinasse, & tunc ibat ad mortē suam, in signū quod multi equitādo tendunt ad mortem æternam. Multū debet mouere